

Vécsei Rita Andrea

válasz

én csak kérdeztem, válasz, az nincsen.
egy válasszal előbb adós vagy.
jellegzetes nem-válaszolás megint.
ráutaló magatartás.
arra utal, hogy rólad aztán nem derülhet ki semmi.
meg arra, hogy minek kérdezni.
komplett szar vagyok, vagy még jobb, ha nulla.
logikai ellentmondás.
olyat nem ismerek, hogy logika.
merő ellentmondás minden.
amit teszel, és amit mondasz.
nem teszek semmit, és nem mondok, máskor azt mondod.
ez persze nem mindig volt így.
három éve van.
a helyettem tudás szabadegyeteme.
a módszeres, művészi félreértésé.
direkt, mert három éve teszel rám magasról.
rég elástam azt az időt.
elástam volna. ha nem bontanád ki napról napra újra.
sehogy sem igaz mondatok.
nincs módszeres félreértés.
csak azért, mert válasz sincsen.
csak mismásolás.
csak tökéletesen értelmetlen válaszok.
egy másnak merőben ellentmondók, nyilván.
én nem kérdezek többet.
mégis hogy van ez.
benyomtál engem egy zsákba,
nem vagy hajlandó kinyitni a száját.
dobálsz be ugyanazokat a szavakat.
hogy fejbekúrjanak.
a zsák száján benézni eszedbe sincs.
hogy mi van ott velem.
három éve szarsz bele.
sajnálom, elrontottam.
hazug vagyok, őszintétlen.
kihasználalak, lenézlek.
nincsenek válaszok.
ilyen vagyok, ilyenné lettem.
majd mondd, kérlek, hogy tessék, most elismerted.

igen, parancsolj velem.
elismerem.
látod, micsoda nyíltság.
ezt érdemes megjegyezni, jegyezd fel, május 24.
az órát is, 10:30.
ekkor voltam évek óta a legőszintébb.
most már akár szerethetnél is, nem fogsz.
nem, ezzel sem mondok semmit.
semmi, amit mondok.
nincs, nem maradt benned más, ez tölt ki, a vádolás.
meg az, hogy ócska neked a világ.
éjjel mégis nemhogy szív alakú,
de piros plüss napszemüvegben parádéztál.

Szemüvegszár fölött a jobb halántékon

két mélyvörös vonal,
erről senki nem beszél, mintha észre se vennék,
nem ez a lényeg, hanem az esés,
hogymitől került földre,
miért nyavalygott az a másik fiú.
A rúgás a lényeg, nem a szavak,
amiket hozzávágott, és ott pattognak a fülében,
de nem lehet megismételni, amikor számon kérik,
mert így nem beszél az ember.
Csak áll kiszáradt szájjal,
mert rúgni, az nem bocsánatos.
Rámennek négyen, öt ütik, védelmen túl
védik azt, aki földre került.
Keményen falhoz lökik.
Statárium az osztályteremben,
ahol nem kérdeznék homlokán a sebre.